

Акценти

Адрес на редакцията: гр. Казанлък, бул. "Розова долина" 100, офис 8 (срещу Митницата)

АРСЕНАЛЦИ СА СЪРЦЕТО НА ХОР „ЕХО“

Трима действащи арсеналци тръпнат в очакване на големия концерт на 24-и март вечерта е едно от големите събития в годишната програма на групата.

Хор "Ехо" празнува своята 35-годишнина през 2022-а. Сърцето на групата е съставено от арсеналци.

Доайнът сред певците, настоящи кадри на „Арсенал“, Христо Карагяуров, е конструктор в Завод 1 от-както се помни. Жана Желева пре-навива електродвигатели в Завод 12, а Веселина Скордева е пре-водач от руски и английски език към Техническа дирекция, Отдел „Тех-ническо развитие“. Общото между тримата е обичта към планината. И песента! Именно тя ги събира в „Ехо“ – формация, родена в „Ар-сенал“ през 1985-а, разказва ней-ният организационен ръководител Мариан Ненков, млад пенсионер, също оръжейник, допреди година на работа тук. Оказва се, арсенал-ската родова нишка на групата се тъче от още хора – от всичките 12 редовни певци, само трима нямат общо с фирмата.

„Ехо“ към Военен клуб - Казанлък, видя с очите и чу с ушите си на място екипът

Продължава на стр. 3

Лица от делника:

Христофор Костов от Алеята на славата

Христофор Костов, началник на цех 12/150, е един от поредните 51 ар-сеналци, отличени за своя професионализъм и тру-дов принос за развитието на дружеството. Снимката на Христофор е поставе-на в Алеята на славата за празника на „Арсенал“ през 2022-а и ще бъде там цяла година. В предприятието той е сравнително отскоро, от 15 юни 2017 година. За-вършил е Професионална-та гимназия по транспо-рт и транспортен мениджмънт в родния Казанлък. Още от ученическите си години из-бира техническите специал-ности и именно те определят неговия професионален път.

„В училище имаше няколко професионал-ни профила, моят бе автомонтър. Това бе добър старт за мен, получе-ните знания са полезни за всеки водач на автомобил. Този факт имаше още едно предимство: всички от курса получихме и шофьорска ка-тегория „С“, - споделя днес Христофор.“

Навремето почти всеки шо-фьор се е опитвал да отстра-ни някои повреди по колата си, но в днешно време това не е толкова лесно, тъй като в автомобилите има много електроника. Освен това, за диагностика, а и за ремон-та, е необходима и съответ-ната техника.

Продължава на стр. 7

АЛТЕРНАТИВАТА НА ГРАЖДАНИТЕ

Коалицията дари 5000 лева за пострадалите в земетресенията

Коалиция „Алтерна-тивата на граждани-те“, която е представена в Общинския съвет на Казанлък с осем съвет-ници, направи дарение от 5000 лева за постра-далото население от зе-метресенията в Турция и Сирия. Това са лични дарения от членове на Коалицията, чийто ос-новател и ръководител е инж. Николай Ибушев, генерален директор на „Арсенал“. По волята на дарителите сумата е разпределена в помощ на населението от рай-оните в двете държави, засегнати от опустоши-телното бедствие.

Това е поредният жест на съпричастност и под-крепа, който Коалиция

„Алтернативата на граж-даните“ прави за благо-родни каузи и родолюби-ви инициативи. В нача-лото на 2023 година, по случай 150-ата годишни-на от Гибелта на Апостола на Свободата, членовете на Коалицията подкрепи-ха финансово издаването на 12 хиляди картички с лика на Васил Левски и репродукции на картини, свързани с живота и де-лото му. „Алтернативата на гражданите“ е най-го-лемият дарител за изди-гане паметник на загина-лите във войните жители на село Ясенovo, чийто строеж е към своя край и се очаква паметникът да бъде завършен и открит през тази година.

Юлия Младенова

„Арсенал“ АД - Казанлък предлага нови възможности за работа

На страници 5 и 7

Препоръчайте Идънред и може да спечелите до 1000 лв.

- Намерете компания, която би се възползвала от продуктите на Идънред България;
- Попълнете формуляра на нашия сайт;
- Ако компанията стане наш клиент, ще получите награда.

Сканирайте QR кода или посетете www.edenred.bg/služitell/preporachay-kompaniya/ и участвайте!

Идънред България е оператор на ваучери за храна и лидер в предлаганите корпоративни решения за служители. Ново! Размерът на ваучерите за храна до 200 лв. на служителя на месец беше фиксиран в ЗКПО.

За резервации в ресторант „Орешака“: 0700 70 717, www.oreshaka-bg.com

Орешака
Балканска скара

СТАНИ ЧАСТ ОТ НАШИЯ ЕКИП!

Ресторант „Орешака“

Търси да назначи

- *Хигиенистки;
- *Сервитьори;
- *Готвачи;
- *Управители.

Необходими документи при кандидатстване:

- *Автобиография

За повече информация: 0700 70 717

ОТ ЕВРЕЙСКАТА ОБЩНОСТ В КАЗАНЛЪК СА ОСТАНАЛИ САМО СПОМЕНИТЕ

На 10 март се навършват 80 години от спасяването на българските евреи от депортация в нацистките лагери. За еврейската общност в Казанлък разказват казанлъчани, които свързват спомените си с малкото запазени днес къщи, чиито стари зидове сякаш съхраняват духа на своите обитатели. Това са къщите на Руфат Биджерано, Буко Давидов, Исак Алмалех, фамилията Каталан.

Те са разположени основно в някогашния еврейски квартал, западно от сградата на Математическа гимназия, където тогава се намирала синагогата, по сегашната улица „Шипченска епопея“, до парк „Розариум“.

„Къщите им бяха не само по ул. „Шипченска“, но и по „Шейновска“, началото на „Орешака“ – западно от сегашния Дом на културата, по част от ул. „Иречек“ и началото на ул. „Петко Д. Петков“, – уточнява юристът Стефан Саранделчев, който със забележителна всеотдайност, детайлно и задълбочено изследва старите казанлъшки родове. – В спомените пред очите ми е д-р Рафаел Биджерано, който е вуйчо на актрисата Луна Давидова. Спомням си колоритния ѝ баща бай Буко Давидов, неговия съименник Буко, който живееше срещу кино „България“ и там имаше работилница за обличане на колчета и продажба на дребна кинкалория. При него майка ме изпращаше да купувам „момински игли с бабешки уши“, каквито той внасяше от Израел и никъде другаде нямаше такива. За стъкларя Челибон, който имаше работилница в направената по-късно „Улица на услугите“, за брат му също – Челибон тенекеджията, за голямата му работилница западно от Женския пазар, северно от сегашната „бяла сграда“.

Но най-вече си спомням за забележителния лекар **Жак Коен**, който ме спаси от явна смърт през пролетта на 1956 година. С дни той и сьпругата му, медицинска сестра, дежуреха у дома, дори и през нощта, да ми бият инжекции през няколко часа. Поклон пред всички тях!“

Иван Папукчиев, чиито спомени са събрани в книга от наследниците му Маргарита и Стефан Папукчиеви, разказва за евреите в града – такива, каквито ги виждат

очите му в детските и юношеските му години – добри търговци. Особено

лекари, 2 зъболекари, аптекери, чиновници, занаятчии, общуари, шивачи, шапкари, фризьори, много търговци. Магазините на търговците евреи се намирали главно около центъра на града и на север от Царската чешма – по улиците „Скобелевска“ и „Искра“. Носели различни имена като „Лилия“, „Златен лъв“, „Есперанто“, „Морето на шушоните“, „Зелена звезда“, дори „Овца“. Имало и занаятчии – стъклар „Чупи-купи“, тенекеджия, прекупвач на кожи. Сред уважаваните евреи са аптекарката Ка-

стирлар „Чупи-купи“, тенекеджия, прекупвач на кожи. Сред уважаваните евреи са аптекарката Калоритен е бай Мошон, който държи малко магазинче с всичко необходимо за шиене с надпис „Галантерия, кинкалория, пасмантерия“. „В речника на бай Мошон липсваха думите „няма“ и „свърши“. Винаги всичко имаше, – спомня си Иван Папукчиев. – Веднъж в магазинчето влезе малко момиченце. Бай Мошон се надигна, поздрави го и пак седна. Когато момиченцето си тръгна, той пак се поизправи и пак го поздрави. Това много ме впечатли и аз казах: „Бай Мошон, това е малко дете, а ти си възрастен. Защо ставаш?“, а той ми отговори: „Ааа, не! Това не е дете. Това е клиент.“

А, ние, търговците, пишем думата „Клиент“ с главна буква

Клиентът трябва винаги да остане доволен, дори и да не купи нищо...“.

И още един казанлъчанин – Любомир Стаменков, споделя в сайта zakazanlak.bg спомени от своето детство, свързани с еврейската общност. „Колкото до търговеца срещу кино „България“, той ми даде първия урок относно това, че човек трябва да умеє да губи, – пише г-н Стаменков. – Купих луксозни колчета за ръкавели и скоро те се счупиха. Отидох да правя рекламация, та това е почти първата ми покупка и то във връзка с абитуриентската вечер! Буко ми обясни, че иначе светът ще свърши и т.н... Ежедневните връзки между българите, турци, евреи и дори арменци в Казанлък от детските и юношеските ми години бяха прекрасни.“

В края на 20-те години на XX век сред еврейската общност имало 7

вечеринки, томболи, детски спектакли и имал огромен принос в развитието на културния живот в града.

В началото на 40-те години, след приетия Закон за защита на нацията, българските евреи са лишени от граждански и политически права, отстранени са от стопанския живот на страната, а имуществото им е конфискувано.

На 17 юни 1943 година всички евреи от Казанлък, Стара Загора и еврейските семейства, които вече са преместени от София в нашия град, са интернирани в Северна България – Лом, Видин, Плевен, Враца. Суртинта на същия ден гарата е изпълнена с изпращачи българи.

Качвайки се на влака, евреите плачат и пеят „Шуми Марица“ и „Тих, бял Дунав“

Последните еврейски къщи по ул. „Шипченска епопея“, март 2016 г.

рола Биджерано и д-р Рафаел Биджерано.

През 30-те години евреите в Казанлък били около 300 души и водели много активен живот

Събирали се в синагогата – сградата не съществува днес, била е в двора на днешната Природо-математическа гимназия „Никола Обрешков“. Организирали са редовно томболи с награди, а с парите от билетите оказвали помощ на по-бедните еврейски семейства. „Пурим“ е един от най-веселите и колоритни еврейски празници. Пак през 30-те години евреите в Казанлък имали хор, където пеят песни на иврит, и еврейска театрална трупа, която поставяла пиеси с библейска тематика. Съществували две еврейски спортно-гимнастически дружества – „Макаби“ и „Ашхмер“.

Буко Давидов, първороден син на Давид Каталан и баща на актрисата Луна Давидова, организирал

дава проблеми – не признават трудовия им стаж, национализират имотите им и др. Ето защо, след създаването на държавата Израел, голяма част от казанлъшките евреи емигрират там.

Известно е, че дъщерята на един от казанлъшките евреи – Йосиф Челибон – Хени Челибонова-Лорер е живяла в София и е починала през 2021-ва на достолепните 93 години. Тя е била професор по биотехнологи.

През 1969 г. е удостоена с медал „100 години БАИ“. До последно е водела активен живот, чела е лекции, дори имала свой кабинет в Софийската синагога. Правнучиците на Челибон са лекари, софтуерни инженери и бизнесмени. Дъщерята на Диана Рафаел Коен и д-р Жак Коен – Режина Джера-си, днес живее в София и е лекар – доцент по нефрология. Това тя споделя в своя коментар в сайта zakazanlak и припомня, че с брат си Самуил Коен са живели в Казанлък до 1966 г., където са завършили средното си образование.

Един от наследниците на Каталан допреди 10-15 години редовно посещаваше Казанлък и се отбиваше в редакцията на вестник „Искра“. Срещала съм го няколко пъти по времето, когато работех във вестника – не много висок човек, с очила, винаги любезен. В сградата на ул. „Искра“ 2 той притежаваше наследствена част. Но основно потомците на известната казанлъшка фамилия живеят в Израел и са учители по математика.

Отново по спомени на казанлъчани, последният български евреин в града се казвал Исак Алмалех. Той напуснал този свят през 2015-а на близо 90-годишна възраст. Днес за задружната някога еврейска общност в Казанлък напомнят само няколко останали къщи, които вероятно след време ще бъдат

И така до гара Тулово. Във Враца казанлъшките евреи научават за кончината на цар Борис III и на деветия ден от смъртта му двама равини отслужват панихидата в негова памет.

След 9 септември 1944 г. казанлъшките евреи се завръщат в града, с разсипано имущество, но щастливи, че са живи. Новата власт обаче също им съз-

Улица „Шипченска епопея“, март 2023 г.

дат заменени от съвременни сгради. Остава и все още живата памет за тях, която успяхме да съберем.

Юлия Младенова
Снимки: Авторката

Продължава от стр. 1

АРСЕНАЛЦИ СА СЪРЦЕТО НА ...

Художествен ръководител на хор „Ехо“ е Валентин Узунов, чиято съпруга Веселина, също пее тук. И двамата, както и ветераните Николай Добрев, Йорданка Керестелиева, Мария Чернаева и Пенка Дързева, пазят стари арсеналски спомени.

Планината, песента, „Арсенал“ и приятелството водят всяка сряда на репетиции тези неуморни и сърцати ентузиастични които ще озвучат залата на казанлъшкия Военен клуб с гласовете на любовта и възторга от хубостите на родната природа. Пролетния си концерт те наричат с неслучайното име „С песен, приятели!“.

„Планината ме зарежда с енергия. Това е моята почивка от сивотата. Радвам се, че покрай това се срещнахме и със съпруга ми Милко!“, споделя Веселина Скордева. Сега в песенното изкачване на българските върхове двамата имат и компанията на

Веселина Скордева със своето семейство

дъщерята Ники. Веси държи първия глас в „Ехо“, както и много от усмивките в групата. Има нужда от тях, защото служебните ангажменти, с безкрайните документални преводи, си искат и своето умствено напрежение, от което „Ехо“-то определено разтоварва, не крие Веселина, наследница на стария казанлъшки туристически род на Генчо Скордев.

Доайнът на действащите арсеналски певци-туристи Христо Карагяуров

е и най-титлуваният планинар сред тях – той е дипломиран планински водач още от 1990 година, изкачил е кавказкия първенец връх Елбрус, висок 5642 метра, и първенците на чешките Татри в най-славните алпийски времена на „Арсенал“ с групата, водена от Кръстьо Петков. Кръстьо е организатор на туристическата дейност на предприятията през 80-е години на ХХ век и дългогодишен секретар на казанлъшкото туристическо дружество „Орлово гнездо“. Христо е отличник на БТС, има медал за особени заслуги към туризма, но за него е важно да каже,

че планинарството му е само за удоволствие. Другото, се-

още по-пълно. А Христо признава:

Просто ми се пее!

И той пее, всички пеят: „Маловица“, „Пролет в Балкана“, „Валс под дъжда“, „Влюбени и смели“, „Вечерна звезда“, „Красива е моята Родина“, „Веселият турист“, „Лирична туристическа“...! Пее не само по пъ-

„Ехо“ с художествен ръководител строителният инженер Валентин Узунов

теките, където трудно поемат дъх, пеят и по концерти. Но най-сладко е край огъня вечер в хижата, където звучат и старите български народни песни от „Охридското езеро“ до „Не казвай, либе, лека нощ“. А когато настроението вземе най-високите си акорди, идват

ризното и същественото в живота му, е „Арсенал“! След повече от 40 години тук конструирането на инструменти в Завод 1 продължава да бъде безкрайно интересно предизвикателство за Карагяуров. Защото в тази работа всеки път всичко е различно. Любопитството, да намериш правилната формула за все по-новите инструменти, увлича – от началните изчисления до евантуалните корекции, за да бъде всичко безпогрешно.

От позицията на опита си в оръжейното производство от 1980-а досега, Карагяуров не крие и разочарованията си от промяната в моралните измерения на промените във времената. Някога хората повече са чели, съизмервали се в признати авторитети, уважавали се повече взаимно и далеч не са търсели приоритетно финансовите параметри на постиженията си. Сега, сякаш, търпение то им да се учат е по-малко. Искат всичко да става бързо, а в професионалното израстване това няма как да стане. Затова пък удоволствието от песента си е същото!

Същите са си и Стара планина, и Рила, където Христо най-много обича да ходи. Затова той продължава да търси неповторимата радост от планината и песента. Между корчиците на старата папка с логото на ДСО „Металхим“, където конструкторът пази любимото стихотворение за родния Балкан, е описал съдържанието на десетките страници с текстове на песни, всяка под номер – от 1 до 124. Харесва му, че в „Ехо“ се пеят не само стандартните, известни на всички, туристически мелодии и стихове. Репертоарът се обогатява с нови текстове и авторска музика, благодарение на сътрудничеството с близък стъличен хор и творческият екип на Асен Димитров. В „Ехо“ радостните възгласи „ой, лари-ла-йо; рио-ри-ла-рири; ехо!“ и всякакви други сричкови възторзи от красотата на планините ни, се редуват с патриотични, народни и дори лирични български песни за любовта. Което прави удоволствието от пеенето

и, разбира се, Висоцки!

Планинарите пеят дружно. Една топла вълна на близост и приятелство струи дори по време на репетициите, далеч от върховете. Приятелството ни е много скъпо, много от нас идват тук точно заради него, казва Карагяуров. Но и

само радост от постижението, намира и възторгът от докосването с родното. Суетата е далеч, чистият въздух – навсякъде. Почивката е гарантирана и за тялото, и за душата. Затова Жана е сигурна: „Няма да спра да ходя в планината и няма се откажа от песента!“. Обича

Христо Карагяуров води „Ехо“ в шествието за Празника на розата

да не го каже, то на всички им личи. Заради него в „Ехо“ пее и Жана Желева. Тя е втори глас в групата, но със сигурност – един от първите гласове на хилядния арсеналски състав от работници и специалисти. Професионалният ѝ избор е направен отдавна – завършва машиностроителното училище на територията на предприятието през 80-те и постъпва в оръжейницата веднага. От 1985-а, с малки прекъсвания, тя е част от фирмата.

Сега Жана Желева е от малкото жени-бобиньори

в екипа на електротехниците и електромонтьорите от Завод 12 в цех 150. Пренавива електродвигатели, докато наум си пее. От дете обича да пее и се записва в различни ученически хорове. Когато идва и страстта към планината, без колебание се присъединява към „Ехо“. „Когато съм там, ми е хубаво. Ние сме едно голямо семейство, много от нас са свързани и с „Арсенал“, не крие Жана. Планината е нейната втора любов – да се докоснеш до красотата на природата е незаменяемо, да качиш български връх е не

всички песни, толкова са хубави! Тая страст към песента и близостта с изкуството Жана е предала и на дъщеря си Ивелина – професионална актриса, една от младите звезди на тропата на казанлъшкия театър „Любомир Кабакчиев“. Семейните грижи за тригодишния син Жана с удоволствие поделя с младото семейство. Няма как – хората в театъра са необичайно заети, особено вечер. Но за Жана това е радост. Както и пеенето с приятели. Тя знае, че всички, споделили с „Ехо“ красотата на песента, се радват толкова, колкото и изпълнителите, които очакват вярната си публика на 24-и март вечерта, за да пеят заедно: „Елате със нас в планината/и вижте тоз кръгзор!“, „Любовта е зелена гора/откъси си от нейния здравец!“, „Пей за пролетта,/в която цъфтят цветя/, че зимата сменя тя/, пей за пролетта!“...Защото и в сезоните, и в живота, любовта и надеждата са онова, което ни дава сили да продължим!“...Всичко ще мине и ще отмине/и слънце пак ще греи!/ Пей за пролетта!!!“.

Диана Рамналиева

Жана Желева, бобиньор в Завод 12, е певица и туристка

любимите песни на Ваня Костова, руската „Позови меня!“

Христо и Мариан развяват знамето на „Арсенал“ на Ком и Емине

720 километра по билото на Стара планина от единия до другия край на България, с височинна разлика от моревят в двете крайни точки на България – на връх Ком и на стрънния нос Емине. Знамето на „Арсенал“ те развяват и ското равнище до връх Ботев, извисяващ се на 2376 метра. Това разстояние изминават през лятото на 2016 година трима казанлъчани – Христо Карагяуров, Мариан Ненков и Димитър Димитров. Те са активни туристи, но този тежък преход и за тримата е първи. Христо и Мариан са арсеналци – Христо е конструктор в Завод 1, а Мариан по това време е началник в Завод 3. Затова напълно логично е тяхното решение да носят със себе си знамето на „Арсенал“ и да го раз-

на старопланинския първенец връх Ботев. Казанлъчани правят и друго, те носят тениски с фирмения знак. Като израз на уважение към дружеството, в което преминава техният професионален път. Впрочем, знамето на „Арсенал“ се вее и на покрива на света – Еверест. Българската експедиция до емблематичния връх през 1984 година се осъществява с подкрепата на казанлъшката фирма.

Христо и Мариан със знамето на „Арсенал“ на нос Емине

Юлия Младенова

ХОТЕЛ „АРСЕНАЛ“ - НЕСЕБЪР, ЛЯТО 2023

ЦЕНИ РЕЦЕПЦИЯ СЕЗОН 2023 г.

Хотел „Арсенал“ **, кв. „Перла“ 21, Южен плаж, гр. Несебър

Посочените цени са в ЛЕВА за една нощувка на база ALL INCLUSIVE (закуска, обяд, вечеря с включени алкохолни и безалкохолни напитки) за цяло помещение, според заетостта на стаята, с включена туристическа такса и 9% ДДС.

Заетост и тип стая	Период на настаняване	
	01.06 – 30.06	01.07 – 31.08
Двама възрастни / двойка стая/ DBL	188.00	226.00
Един възрастен SGL	160.00	188.00
Трима възрастни / тройка стая/ TRL	282.00	339.00
1 възрастен + 1 дете (0-5,99) DBL	188.00	226.00
1 възрастен + 1 дете (6-11,99 г.) DBL	188.00	226.00
1 възрастен + 2 деца (0-5,99 г.) DBL	188.00	226.00
1 възрастен + 2 деца (0-5,99 г.) (6-11,99 г.) DBL	188.00	226.00
1 възрастни + 2 деца (6-11,99 г.) DBL+EB	235.00	282.50
1 възрастен + 2 деца (6-11,99 г.) TRL	263.00	316.50
2 възрастни + 1 дете (0-5,99 г.) DBL	188.00	226.00
2 възрастни + 1 дете (6-11,99 г.) DBL+EB	235.00	282.50
2 възрастни + 1 дете (6-11,99 г.) TRL	263.00	316.50
2 възрастни + 2 деца (0-5,99 г.) (6-11,99 г.) TRL	263.00	316.50
2 възрастни + 2 деца (6-11,99 г.) TRL+EB	310.00	371.00
Двама възрастни апартамент AP	225.00	262.00
Двама възрастни + 1 дете (0-5,99 г.) AP	225.00	262.00
2 възрастни + 1 дете (6-11,99 г.) апартамент AP	282.00	327.50
2 възрастни + 2 деца (6-11,99 г.) апартамент AP	337.50	393.00
3 възрастни апартамент AP	282.00	339.00
3 възрастни + 1 дете (6-11,99 г.) TRL	329.00	395.50
3 възрастни + 1 дете (0-5,99 г.) TRL	282.00	339.00
3 възрастни + 1 дете (0-5,99 г.) AP	282.00	339.00
3 възрастни + 1 дете (6-11,99 г.) AP	339.00	458.50

* Настаняването е безплатно само за 1 дете от 0-5,99 г., ако е настанено с минимум двама възрастни в стая /с 2 платени легла/, но не се обслужва с отделно легло – за легло се доплаща 20 лева на ден фиксирана сума без право на допълнителни отстъпки!

ОТСТЪПКИ ЗА РАНИ ЗАПИСВАНИЯ

ЗА РАБОТЕЩИ В „АРСЕНАЛ“ АД

- 01.03.2023 г. - 31.03.2023 г. - 20%
- 01.04.2023 г. - 30.04.2023 г. - 15%
- 01.05.2023 г. - 31.05.2023 г. - 10%

ЗА НЕРАБОТЕЩИ В „АРСЕНАЛ“ АД

- 01.03.2023 г. - 31.03.2023 г. - 15%
- 01.04.2023 г. - 30.04.2023 г. - 10%
- 01.05.2023 г. - 31.05.2023 г. - 5%

Пенсионерите ползват отстъпки като работещите в „Арсенал“!

Максимално настаняване в стаяте:

Двойна стая DBL - 2+1 (две единични легла)
Тройна стая TRL - 3 или 2+2 (три единични легла)

Апартамент AP - 3 или 2+2 (спалня и хол с разтегателен диван)

Забележки:

1. Не всички стаи позволяват да се внесе допълнително легло или кошара. Заявяват се предварително в резервацията.
2. Внасянето на допълнително легло значително намалява свободното пространство в стаята.
3. Допълнителното легло в апартаментите е под формата на разтегателен диван.
4. Хотелът разполага с 4 апартамента и всички те са разположени на висок етаж с гледка към морето.
5. За удостоверение възрастта на децата е необходимо да покажете акт за раждане на рецепцията при настаняването.
6. Ранните записвания са обвързани с ползване на отстъпка и гарантиране на място в хотела за желания период и тип стая, но не гарантират лични желания на туристите, свързани с номер на стая, етаж или изглед – те са по възможност отстранявани от хотела според наличността към датата на настаняване.

Условия за резервация:

1. След подаване на заявка и потвърждение отстраняването на хотела, туристите внасят 100% от стойността на резервацията.
2. Отстъпките за ранно записване важат, само ако е спазен срокът на записване и плащане за конкретната отстъпка.
3. При желание за удължаване на престой, туристите се таксуват по цени, актуални към момента на запитването.

Условия за отмяна на резервация отстраняването на туриста:

1. Отмяна на резервация без неустойка се прави до 7 дни преди датата на настаняване.
2. При по-малко от 7 дни преди датата на настаняване неустойката е в размер на 100% от стойността на резервацията.
3. При по-ранно освобождаване на хотела неустойката е 100% от стойността на резервацията.
4. Промени по резервации се правят до 7 дни преди датата на настаняване и само при възможност отстраняването на хотела.

Справки и записвания:

Синдикален комитет на КНСБ в
„Арсенал“ АД и в синдикалните организации по заводи в дружеството, както и на телефон:
0888582673

В СТАЯТА: баня и душ, инд.климатик, TV, телефон, мини бар /празен/, балкон, ежедневно почистване на стаята.

ИЗХРАНВАНЕ: блок маса и бар в ресторанта на хотела (зала на закрито и лятна градина).

БЕЗПЛАТНИ УСЛУГИ: открит басейн с чадъри и шезлонги с работно време от 07:00 ч. до 22:00 ч. /след 22:00 басейнът се дезинфекцира/; фитнес уреди на открито; детски кът на открито; Wi - Fi (безжичен) интернет във фойето на хотела - 24 часа; ежедневно почистване на стаите /кърпите се сменят на 2 дни, а бельото на 3 дни/.

ПЛАТЕНИ УСЛУГИ: бiliarд, електронни игри – с жетони от машина; индивидуален сейф в стаята - 2.00 лв. на ден /заплаща се на рецепцията и не се изисква предварителна заявка/; за ползване на бебешка кошара с матрак /за деца от 0-2 г/ – 10 лева на ден /заплаща се на рецепцията, но се заявява предварително в резервацията и е според наличността/; паркинг – 8.00 лева на ден (лек автомобил) за гостите на хотела /заплаща се на входа на паркинга, но се заявява предварително/.

ВАЖНО!!! ВХОДЪТ ЗА ПАРКИНГА СЕ НАМИРА НА ГЪРБА НА ХОТЕЛА!

ПЛАЖ – Градски обществен. Свободна и платена зона. Чадъри и шезлонги на платената част от плажа се заплащат според зоната и концесионера.

УСЛОВИЯ НА ХОТЕЛА: Изхранване по програма All Inclusive (закуска, обяд, вечеря с включени безалкохолни и алкохолни напитки) съобразно указанията на Министерството на туризма за предпазване от Covid-19.

ЛОБИ БАР - 07:30 - 22:00 - безалкохолни и топли напитки от пост микс машина, както и алкохолни напитки българско производство.

POOL BAR /отворен в силен сезон/ - 09:30 - 17:30 - безалкохолни и топли напитки от пост микс машина, както и алкохолни напитки българско производство.

РЕСТОРАНТ:

Закуска - 07:30 - 09:30 - блок маса и бар с безалкохолни и алкохолни наливни напитки българско производство.

Обяд - 12:00 - 14:00 - блок маса и бар с безалкохолни и алкохолни наливни напитки българско производство.

Вечеря - 18:30 - 20:30 - блок маса и бар с безалкохолни и алкохолни напитки българско производство.

Настаняването в хотела започва след **15:00 часа!**

Освобождаването на стаите е до **12:00 часа!**

Всички нови туристи започват с вечеря и приключват с обяд, като стаите се освобождават с ключ/карта на рецепцията до 12 часа.

Ако се ползва паркинг към резервацията, паркоместото се освобождава до 14 часа в деня на освобождаване по резервацията! След този час системата ще ви таксува по тарифа за външни посетители на паркинга.

В хотела не се приемат домашни любимци!

За резервации: **0888582673**; СК на КНСБ при „Арсенал“ АД и Синдикалните комитети по заводи

„АРСЕНАЛ“ АД - КАЗАНЛЪК ТЪРСИ ДА НАЗНАЧИ

Специалисти:

- Инженер-металург - 1

Образование и квалификация: Висше техническо образование, специалност „Металознание и термична обработка на метали“ или други подобни; Средно техническо образование с продължаване на обучението.

Допълнителни изисквания: Разработване и внедряване на технологични процеси по термична обработка, коване и обемно щамповане на метали и сплави. Работа със специализиран софтуер.

- Инженер-конструктор - 1

Образование и квалификация: Висше техническо образование.

Допълнителни изисквания: Разработване на конструкторска документация на приспособления и екипировка за нанасяне на химични, галванични и лакобояджийски покрития.

- Инженер-технолог на пластмасите и каучука - 1

Образование и квалификация: Висше техническо образование, специалност „Технология на пластмасите и каучука“ или други подобни. Средно техническо образование с продължаване на обучението.

Допълнителни изисквания: Разработване и внедряване на технологични процеси за преработване на пластмаси и каучук чрез шприцване и пресоване.

- Инженер химични процеси - 1

Образование и квалификация: Висше химическо, инженерно-химическо, средно специално химическо образование.

Допълнителни изисквания: Разработване и внедряване на технологични процеси за нанасяне на химични и галванични покрития и за защита на металите от корозия.

Кандидатите за тези позиции е необходимо да притежават личностни качества като лоялност, отговорност, инициативност, умение за работа в екип, комуникативност.

- Началник-смяна - 1

Образование и квалификация: Висше химическо, инженерно-химическо, средно специално химическо образование.

Допълнителни изисквания: Професионален опит 5 години.

Кандидатите за тези позиции е необходимо да притежават личностни качества като лоялност, отговорност, инициативност, умение за работа в екип, комуникативност.

- Инженер контролно-измервателни уреди и апаратура - 1 човек, висше техническо образование;

- Инженер ВИК - 1 човек, висше образование;

- Инженер енергетик - 1 човек, висше образование.

- Техник, електронна техника - 1 човек, висше образование;

- Инженер производство - 5 души, висше образование;

Работници по следните професии:

- Байцвачи на метали;

- Бобиньор ел. машини - средно специално образование;

- Бояджии промишлени изделия, на 8-часов работен ден;

- Бояджии промишлени изделия, на 7-часов работен ден;

- Водач на мотокар - средно образование, работа на смени;

- Електрозаварчик - средно образование;

- Електромонтьор - средно образование;

- Електромонтьор, изграждане, поддръжка и ремонт - средно специално образование;

- Електромонтьор, изпитване ел. съоръжения - средно специално образование;

- Електроженист - средно образование;

- Изпитател, хидравлично налягане ММ - средно образование;

- Изпитател на взривни материали;

- Инструменталчик;

- Лакировач, метал - средно образование, работа на смени;

- Машинен монтьор - ремонт на машини - средно образование;

- Машинен оператор амуниции - средно образование;

- Машинен оператор компресор - средно образование;

- Машинен оператор ММ с ЦПУ - средно образование;

- Машинен оператор производство експлозивни вещества - средно образование;

- Монтажник изделия от метал /боеприпаси/ - средно образование;

- Монтажник изделия от метал /боеприпаси и експлозивни вещества/ - средно образование;

- Монтьор поддръжка инсталации и оборудване - средно образование;

- Настройчик ММ с ЦПУ - средно специално (техническо) образование;

- Настройчик на пресови металообработващи машини - средно специално образование;

- Общ работник в промишлеността;

- Окачествител - средно образование;

- Оксигенист - средно образование;

- Оператори на преса за метал;

- Преносвач ръчно;

- Производствени контроли, на 7-часов и на 8-часов работен ден - средно образование;

- Стругар - средно образование;

- Фрезист - средно образование;

- Шлайфист - средно образование;

- Шлосер - средно образование.

„АРСЕНАЛ“ АД - КАЗАНЛЪК

търси да назначи за нуждите на
Инструменталния завод

работници по следните професии:

1. Шлайфист;
2. Стругар;
3. Фрезист;
4. Шлосер-инструменталчик;
5. Координатчик.

Телефон за контакти: **0885 079 187**

- Изисквания:
- Завършено средно образование;
- Умения за самостоятелна работа по професията.

Желаещите да кандидатстват за позициите могат да изтеглят документи от сайта на „Арсенал“ АД www.arsenal-bg.com/kadri или да ги получат от **Офис № 1 - Пропуски, на Централния портал, от 07.00 до 17.00 часа.**

Попълнените документи могат да бъдат изпратени на електронен адрес: kadri@arsenal-bg.com или подадени в **град Казанлък, бул. „Розова долина“ № 100, Офис № 4.**

Работно време на офиса: всеки делничен ден.

Тел. за контакти: **0431/57747**

ТЪРСИ ДА НАЗНАЧИ ЗА НУЖДИТЕ НА ЗАВОД 5

ИНЖЕНЕР-ПРОЕКТАНТ ПО ЕЛЕКТРО КИП И АВТОМАТИЗАЦИЯ

Описание и изисквания:

- Разработване на проекти за комплексна автоматизация на производствените процеси; Проектиране на електро-инсталации; Проектиране на системи за управление на машини, инсталации и съоръжения, базирани на контролери; Проектиране на автоматизирани системи за управление на нестандартно оборудване и съоръжения; Изчисляване и оразмеряване на проектираните инсталации и системи; Внедряване /монтаж, пуск и настройка/ на системи за управление и автоматизация; Осъществяване на авторски контрол на производството и монтажа на инсталации и съоръжения; Усъвършенстване на съществуващи инсталации и съоръжения, с цел подобряване на техните характеристики.

Изисквания към кандидатите:

- Висше техническо образование; Владее на чужди езици е предимство; Компютърни умения - MS Office, Internet, Auto CAD, EPLAN, софтуер за управление и проектиране; Опит в проектирането на системи за управление, базирани на промишлени контролери, КИП и Съоръжения, промишлена автоматизация и електро-инсталации; Познания в съответната нормативна база и специализирани софтуерни продукти.

РЪКОВОДИТЕЛ КОНСТРУКТИВЕН ОТДЕЛ Задачи и отговорности:

- Ръководи и организира разработването на конструктивна документация на машини, детайли и изделия, необходими за производството; Разпределя разработването на нови изделия и контролира изпълнението на отделните етапи; Подготвя план и следи за изпълнението му по график, следвайки стриктно изискванията на ръководството; Комуникира ефективно с колеги от фирмата с цел навременно и качествено осъществяване на дейностите; Извършване якостни и размерни изчисления на конструираните изделия и екипировка; Осъществява авторски контрол на производството и монтажа на машини и съоръжения; Усъвършенстване на вече съществуващи машини и съоръжения, с цел подобряване на техните характеристики; Работи в екип с всички участници в процеса.

Изисквания към кандидатите:

- Висше инженерно техническо образование в областта на машиностроенето; Владее на английски език /писмено и говоримо/; Опит на подобна позиция; Компютърни умения - MS Office, Internet, Auto CAD, Solidworks, TopSolid; Професионален опит в машиностроителни фирми е предимство.

ИНЖЕНЕР-КОНСТРУКТОР

Описание и изисквания:

- Конструирани на нестандартно оборудване и инсталации; Конструирани на машини; Конструирани на технологична екипировка; Извършване якостни и размерни изчисления на конструираните изделия и екипировка; Осъществяване на авторски контрол на производството и монтажа на машини и съоръжения; Усъвършенстване на вече съществуващи машини и съоръжения, с цел подобряване на техните характеристики

Изисквания към кандидатите:

- Висше образование - бакалавър или магистър; Владее на чужди езици е предимство; Компютърни умения - MS Office, Internet, Auto CAD, Solidworks, TopSolid; Професионален опит в машиностроителни фирми е предимство.

Личностни качества:

Способност за работа в динамична среда, аналитично мислене, организираност, прецизност.

За ръководител Конструктивен отдел се изисква още: Отлични административни, организационни и комуникационни умения, работа в екип, поемане на лична отговорност.

КАЗАНЛЪШКАТА „КУЛА“ ЗАКРЪГЛИ СВОЯ ПЪРВИ ВЕК

Ярък акцент в Чудомириви празници '2023, които стартират на 25-и март, е отбелязването на 100-годишнината на казанлъшкото литературно списание „Кула“. В юбилейния му брой, който ще бъде представен на 30-и март в ЛХМ „Чудомир“, се проследява историята на списанието от 1917 г. до днес. Първата книжка на „Кула“ излиза на 1-и април 1923 г. в Казанлък от печатница „Гутенберг“. Обявена като месечно списание за литература и обществен преглед, тя събира най-доброто от творчеството на местните автори. Чрез него духовният климат на града се вписва в културния живот на страната.

„Кула“ – неслучайно в Казанлък

В началото на 20-и век Педагогическото училище в града води тук интелектуалци с модерни творчески нагласи. Много от тях са дейци на Ученолюбива дружина /читалище/, „Искра“, което, с постиженията си в театъра, музиката и библиотечното дело, има исторически принос към българския духовен живот. Още през 1890 г., по едно и също време с Вазовата „Деница“ в София, директорът на Педагогическото училище д-р Кръстьо Кръстев, първият български литературен критик, известен с интелектуалния кръг „Мисъл“, издава „Литературно-научно списание на Казанлъшкото учителско дружество“. Така в Казанлък той създава българския редакторски образец за списание на културно издание с мисията да възпитава висок естетически вкус, да казва, кое е литература и кое – не и защо. Образец, който „Кула“ следва.

Корицата на „Кула“ е на талантливия студент в Художествената академия, казанлъчанинът Иван Милев. Шрифът е образец на почерка на художника. Стилизираната буква „К“ вражда образа на кулата, символ на величието на духа, крепен от словото, непобдим във времето.

Името „Кула“ е избрано от читалищни дейци

Списанието се ражда след дълъг дебат в „Искра“ като общо дело на Никола Загорев, Димитър Йовчев, Христо Бояджиев, Петко Хр. Стайнов и Стефан Енински, в чийто дом се помещава редакцията. Името „Кула“ е избрано на читалищна сбирка. То не просто възвъздава спомена за старата римска кула в най-старата градска махала, а е символ. Първата редакционна статия е програмна – списанието ще търси културната стойност на

провинцията извън сянката на „Литературния Ханаан“ в София: „Ние мислим..., че

трябва да разчита предимно на щедростта на своите абонати и сътрудници – съгражданиите си?

Още първият брой казва, че ще дава път на младите автори, което се прави и до сега. В първите книжки виждаме и знакови за българската култура личности – Христо

Бояджиев, Петко Хр. Стайнов, Димитър

Скордев, старозагорските поети Иван

Хаджихристов и Иван Мирчев, Димитър Чапкънов, Павел Павлов, Петко Стайнов – доцент в Софийския университет, писателката Анна Каменова, съпруга на дипломата с казанлъшки корени Петко Стайнов, родоначалникът на българския театър Матей Георгиев, писателят Антон Страшимиров, тогава учител в Педагогическото училище, казанлъшкият будител Константин Возвелев, Ботийо Савов, Иван Х. Христов, искриств Гено Дочев, по-късно редактор на в. „Искра“, Никола Филипов, Стефан Гевгалов, Тодор Христов, Стефан Попвасилев и Генчо Стайнов, предприемач, основател на

„Кула“ да е грижа на цял Казанлък

Питанията на редакционния

старозагорските поети Иван Хаджихристов и Иван Мирчев, Димитър Чапкънов, Павел Павлов, Петко Стайнов – доцент в Софийския университет, писателката Анна Каменова, съпруга на дипломата с казанлъшки корени Петко Стайнов, родоначалникът на българския театър Матей Георгиев, писателят Антон Страшимиров, тогава учител в Педагогическото училище, казанлъшкият будител Константин Возвелев, Ботийо Савов, Иван Х. Христов, искриств Гено Дочев, по-късно редактор на в. „Искра“, Никола Филипов, Стефан Гевгалов, Тодор Христов, Стефан Попвасилев и Генчо Стайнов, предприемач, основател на

Красивата писателка Анна Каменова, рисувана от Иван Милев, публикува тук преводни, дори театроведски текстове. Театрална критика пише и Петко Хр. Стайнов, музикална – критикът Андрей Попгеоргиев, а големият композитор от Казанлък Петко Стайнов поставя въпроси за певческото дело в България.

Любопитно е изследването на Стефан Попвасилев от бр. 6-7 „Казанлък в творенията на нашите писатели“, което търси следите на града в българската художествена литература – в Каравеловото „Маминото дете“, в стиховете на Вазов от „Капуанска долина“, в „Нашите градове и сонети“ на Стилян Чилингиров. Още през 1923 г. „Кула“ намира казанлъшките връзки на героите на Антон Страшимиров в много от разказите му и в драмата „Вампир“, за която се твърди, че Баба Киликчийка от Куленската махала дава сюжета на автора. Недовършеният роман на Цанко Церковски „Смях и сълзи“ също има местна тема, казва „Кула“, но най-същественият и принос е статията за прототипа на Алековия Бай Ганьо и неговата връзка с Казанлък.

„Кула“ и изкуството

Изложби и концерти също се коментират. В брой 6-7 има отзив от концерта в Казанлък на примата на българската опера Христина Морфова, написан от музиковедата Антон Берсенева. „Кула“ има рубрика за нова книжнина, на читате-

казанлъшката Дружба „Розова долина“ в София.

Списанието тръгва смело, но сложната политическа обстановка през 1923 г., когато избухва Септемврийското въстание, води до неговото спиране, макар редакторите категорично да отстояват липсата на лични политически пристрастия.

„Кула“ трябва да почака до големите политически промени след почти 70 години, когато списанието тръгва отново, ако не броим нелегалния брой, отпечатан като самиздат от журналиста и приятел на Чудомир Христо Славейков през 1981 г.

1981-ва: Арестът на „Кула“

Издаден непрофесионално, напечатан в габровско село на машинописни страници с по пет копия всяка, този брой е иззет от МВР като незаконен, както е и бил. Самият Славейков е задържан. От съд го спасява фактът, че повечето от авторите са членове на Съюза на българските писатели. Бай Георги Емануилов, художникът на „Искра“, прави матрицата на корицата по копие от оригинала, а печатът е в Стара Загора. Тиражът е 40 броя, прибрали от милицията, но някои казанлъчани твърдят, че са запазили екземпляр от него. До истинско разпространение не се стига. „Кула“ намира най-добра почва за развитие в годините след 1989-а, когато Община Казанлък назначава главен редактор и гарантира издаването ѝ. Списанието е грижа на рядко-

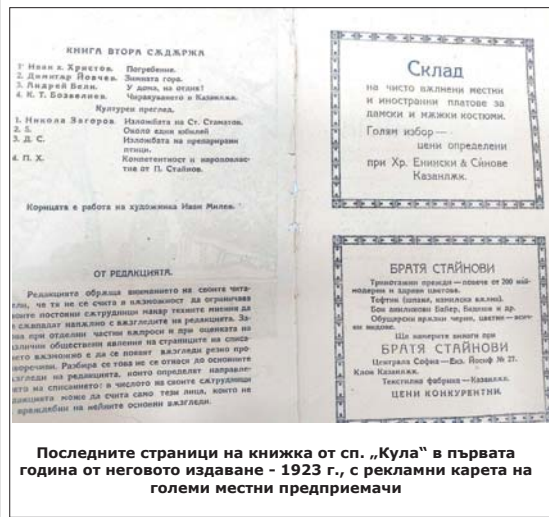

Корици на сп. „Кула“ от първите му книжки 1-3/1923 г.

Казанлък, наравно с много по-големи дори градове, може да осмисли и да се осмислюва от един периодичен културен преглед... Защото Казанлък има значително място в нашата общобългарска възродителна епоха преди и след Освобождението, което място... трябва да намери своята преценка и ясна от перото на самите си съграждани и дейци, които ни напускат един след друг“. Основателите завещават:

„Кула“ да е грижа на цял Казанлък

Питанията на редакционния

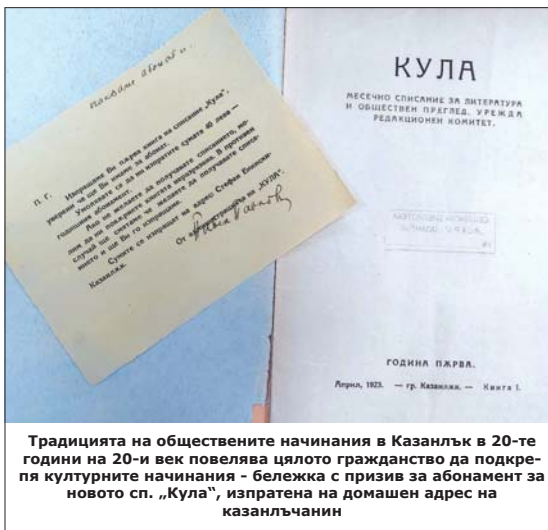

Последните страници на книжка от сп. „Кула“ в първата година от неговото издаване - 1923 г., с рекламния карета на големи местни предприемачи

комитет от 1923 г. звучат актуално и днес: **В Казанлък има ли достатъчно силно и оригинално набелязан културно-обществен живот? Достатъчно голяма и избрана ли е интеллигентната наличност на един провинциален малък град да осъществява с вещните задачи на едно така замислено списание? До каква степен би могло да се обезпечи материалната страна на едно издание, което по своята програмна и стилна затвореност ще**

първата ВЕЦ - Енина, художник, фотограф, инженер и общественик с високо културни интереси.

В тематични раздели се публикуват разкази и поезия, но има и опити за фолклорна балада, дори за новела, както и за преводни руски, английски и американски произведения. Прави се културен преглед, има краеведски текстове. Много ценен е откъсът от новестта на Иван Енчев-Видю „Художникът“, който дава информация за стария Куйлов конак.

Традицията на обществените начинания в Казанлък в 20-те години на 20-и век повелява цялото гражданство да подкрепя културните начинания - бележка с призив за абонамент за новото сп. „Кула“, изпратена на домашен адрес на казанлъчанин

лите се предлага абонамент за добри български списания. Публикуват се и изследвания с научен характер. Отделя се място на книгата на Петко Хр. Стайнов „Компетентност и народовластие“, както и на превърналите се по-късно в най-значими исторически извори за града „Юбилеен сборник на Ученолюбива дружина „Искра“, издаден за половин-вековния и юбилей под редакцията на искристите Г. Дочев и Ст. Попвасилев, и „Казанлък в миналото и днес“, дело на

лягия, председателствана до 2016 г. от Стефан Бакърджиев. За година „Кула“ отново спира. От 2017 г., водено от поета Румен Денев, чийто първи професионални стъпки са в „Арсенал“ и в „Заводска трибуна“ с наследник „Трибуна Арсенал“, издаването излиза без прекъсване.

Диана Рамналиева
Използвани са изследвания на Деница Астахова, публикувани в юбилейния брой на сп. „Кула“, 2023 г.

Продължение от стр. 1

ХРИСТОФОР КОСТОВ ОТ АЛЕЯТА...

Но все пак е друго, когато водачът има детайлна представа за устройството на съвременните автомобили. Висшето си образование Христофор Костов продължава в Габрово, в сферата на електротехниката. Бакалавърската му степен е по специалността „Електроснабдяване и ел. обезопасяване“, а магистърската – по „Енергетика и електрообезопасяване“. Това е инженерна специалност, която дава сигурност – кадри в тази област винаги са необходими и търсени.

Преди да постъпи в „Арсенал“, известно време Христофор работи по специалността си в частна фирма. След това става част от колектива на най-голямото българско машиностроително предприятие – „Арсенал“ АД. Започва работа в цех 150 като електромотор – една от двете основни специалности в цеха. Колегите му са бубинисти. Работата им е свързана с пренавиването на електромоторите и на сухите трансформатори, каквито в предприятието има много.

Поддържането на електросъоръженията е основна задача на екипа

Изграждането на силови ел. инсталации, осветителни инсталации, на разпределителни уредби с ниско

напрежение, с което се поддържа енергийната система на дружеството, са важна и отговорна задача. „Енерги-

Христофор Костов получава отличито от г-н Христо Ибушев

ята е в основата на живота, няма ли я, работата, а и животът в някои случаи, спират. Силата ни е в положителната енергия на арсеналската традиция, която се предава на всеки, който постъпва на работа тук“, убеден е Христофор Костов. Работата е много динамична. Съоръженията, които се поддържат, се намират в много обширен район, включващ всички цехове на фирмата в Казанлък и тези, на Завод 4 в Мъглиж. Христофор и екипът му работят само редов-

на смяна, с изключение на случаи на аварии, когато се налага спешно да бъдат извикани. В техниката, по различни причини, авария винаги може да възникне. Но такива ситуации са рядкост, тъй като е осигурена постоянна и добра поддръжка на съоръженията. По предварително определен график периодично се извършва и стриктна профилактика. „Благодарен съм на колегите, които веднага ме приеха и ми помогнаха бързо да се адаптирам към работата. Защото образованието, дори когато работиш по специалността си, трябва да се надгражда – според спецификата на дейността, която извършваш. По-старите колеги и моят предшественик, сега заместник-директор на Завод 12 Митко Цанев, са тези, които много ме подкрепяха в началото. Зная, че на тях мога да разчитам и днес, във всеки момент.

Арсеналци имат традиции в приемствеността и това е чудесно

За съжаление обаче, подготвените млади кадри в нашата сфера са малко. Това е обяснимо: някои от техниките ги закриха, други, сега вече професионални гимназии, имат много малък прием. Това особено се усеща в групата на бубинистите. Този занаят вече може да се овладее главно на работното място. Все пак се намират начини и това да се преодолее. Преди малко повече от година при нас постъпи млада колежка, която

бързо навлезе в професията и сега се справя отлично. Но връзката на училищата с индустрията, по принцип, не е на нужното ниво. Хубаво е, че „Арсенал“ АД е сред инициаторите да се възстанови тази практика. Ръководството работи много ползотворно с казанлъшкия Механотехникум, където бяха опасени много от специалистите,

Момчил са най-голямата радост вкъщи

Двамата учат в СУ „Екзарх Антим I“ в Казанлък. „Още е рано да се прецени по кой път ще тръгнат – дали ще се ориентират към техниката, като баща си, или към икономиката – като майка си. Светлана работи в Митническата агенция. Всъщност, те могат да изберат след време

и съвсем друго поприще, а нашата задача е да им помогнем, за да станат добри хора и да могат сами да вземат важните за тях решения“, категоричен е Костов. Риболовът е предпочитаната от него възможност за отиди, извън общите семейни излети и забавления. Любимите му места за хобито са популярните

Цялото семейство

в района водоеми: язовир „Копринка“, край Зимница, Ягода и други. Рекордът му е 5-килограмова бяла риба. Засега не се е пробвал да участва в състезания. За разлика от някои рибари, той не само обича да лови риба. Тя е сред любимите му ястия. „Уловената от самия теб и подходящо сготвена риба е много по-вкусна от купената от магазина, дето се казва – удоволствието е двойно“, смята Христофор Костов.

Димитър Бахчеванов

които са необходими не само на дружеството, но и на други заводи в града“, казва Христофор Костов. Той е първият от своя род, който започва работа в „Арсенал“. Но, подобно на мнозина казанлъчани, и той е свързан с фирмата по „роднински“. Христина Михова, майката на жена му Светлана, също работи в оръжейницата – в Завод 1.

Деветгодишните близнаци Християна и**АСФАЛТИРАНЕТО НА УЛИЦИТЕ ЗАПОЧНА**

Започна възстановяването на асфалтните настилки на улиците в Казанлък от Обединение „ВиК - Казанлък 2020“

– изпълнител на проекта за обновяване на водопроводната мрежа в града. Първите дейности по асфалтирането след положен нов водопровод са в централния участък на Казанлък: бул. „23 пехотен Шипченски полк“, ул. „Христо Ботев“, ул. „Москва“, ул. „Витоша“ и ул. „Цар Освободител“. Ще се полагат два пласта по 4 сантиметра асфалтобетонна настилка по няколко улици: ул. „Съединение“, ул. „Иван Вазов“, ул. „6-и септември“, ул. „Мазалат“, ул. „Вардар“, ул. „Цар Петър“, ул. „Земеделска“, ул. „Витоша“, ул. „Александър Стамболийски“, ул. „Кайнарджа“, ул. „Оборище“ и ул. „Дунав“. Цялостно ще бъдат преасфалтирани пътническата платна по ул. „Свобода“, ул. „24 август“, ул. „Преслав“, ул. „Софроний Врачански“, ул. „Цар Петър“ в участъка от ул. „Витоша“ до ул. „Александър Стамболийски“.

В. „Трибуна Арсенал“

„Арсенал“ АД

Търси да назначи

За нуждите на Завод 4**Професия: Ръководител взривни работи****Изисквания към кандидатите:**

- Висше инженерно образование или средно със стаж по специалността;
- Валидна правоспособност за работа с взривни материали - Ръководител взривни работи;
- Професионален опит, свързан с длъжността или близък до нея;
- Познания в областта на взривните вещества, пиротехническите съставки и изделия;
- Личностни качества – способност за работа в екип, способност за работа в динамична среда, техническо мислене, висока лична и трудова дисциплина, лоялност, организираност, прецизност.

Професионални задължения:

- Да организира провеждане на дейности по унищожаване на отпадналия брак и унищожаване на същия чрез взривяване или изгаряне;
- Да приема бракуваната продукция от складове и цехове, която подлежи на унищожаване, и да я транспортира до пунктовете за унищожение;
- Да организира и следи за почистването и поддръжката на площадките за унищожаване на ВВ;
- Да води прецизно документацията, свързана с унищожаване на бракуваната продукция.

Ние предлагаме:

- Работа в креативен екип;
- Заплащане по всички установени законови изисквания;
- Заплата, адекватна на търсените знания и умения.

ОХРАНИТЕЛИ - АВТОПАТРУЛ**Изисквания:**

- Мъже до 60 години;
- Средно образование;
- Чисто съдебно минало;
- Добро здравословно състояние;
- Коммуникативни умения и диалогични способности;
- Предимство се явява правоспособност за носене на оръжие и работа в системата на МО и МВР.

Ние предлагаме:

- Кодексен трудов договор;
- Стимулиране за добри резултати;
- Възнаграждение от 840 до 1100 лева нето, плюс ежемесечни ваучери за храна;
- Работа на смени по месечен график.

Тел. за контакти:
0882023969

Желаещите да кандидатстват за позициите могат да изтеглят документи от сайта на „Арсенал“ АД www.arsenal-bg.com/kadri или да ги получат от:

Офис № 1 – Пропуски, на Централния портал, от 07.00 до 17.00 часа.

Попълнените документи могат да бъдат изпратени на електронен адрес:

kadri@arsenal-bg.com или подадени в град Казанлък, бул. „Розова долина“ № 100, Офис № 4.

Работно време на офиса: всеки делничен ден.
Тел.: 0431/57747

ГЕОРГИ БОРШУКОВ

Журналистиката е хубаво нещо, ако се откажеш от нея ъвреме

Проф. Георги Боршук /16 март 1903 - 26 юни 1975/ е журналист, преподавател и изследовател, един от създателите на специалността „Журналистика“ у нас и първият, поставил изучаването на историята на българската журналистика на научна основа.

Главен редактор е на в. „Дъга“, 1934-1944 г., и на други издания. Ръководител е на катедрата по журналистика в СУ „Св. Климент Охридски“ 1965-1970 г. Автор е на: „История на българската журналистика“, 1965; „Новата организация на света“, 1945; „Социалистическият печат в България, т. I. Първи стъпки“, 1946; „Оформяне и производство на вестник“, 1957; „Георги Киров в Казанлък“ и на други научни трудове.

Името му е включено в „Златния алманах на България“, 1940 г.

Скоро след смъртта му на него са кръстени аудиторията във Факултета по журналистика и Кръжок по история на вестникарството. Личната му библиотека се съхранява във факултетската библиотека.

През 2023 г. се навършват 120 години от рождението на проф. Боршук.

Инициативният комитет от СБЖ за честването има идея на кооперацията, в която е живял – на ул. „Евлоги Георгиев“ в София, да бъде поставена паметна плоча.

Журналист. Целият му живот е посветен на журналистиката. Бил е кореспондент, редактор и главен редактор на много печатни издания: на вестниците „Народ“, „Обществена мисъл“, „Предел“, „Утро“, „Социалистическа младеж“, „Око“ – илюстрирано издание за съвременната култура, „Устрем“, издаван в Белград, на научно-популярното списание „Червена трибуна“ и др. Журналистическата работа го среща с именити творци, също сътрудничил на печата: Георги Караславов, Младен Исаев, Константин Бозвелиев, Людмил Стоянов, Павел Вежинов, Димитър Фани Попова-Мутафова, Чудомир, Петър Диневков и др.

Вестник „Дъга“. Това е най-значимото издание, на което Боршук е главен редактор. В него той проявява дарбата си на опитен журналист, социалдемократ и антифашист. „Дъга“, 1934-1944, е прогресивен вестник, трибуна на лявата интелигенция по онова време. В редакцията Боршук се сближава с Антон Попов, прикривал участието си в съпротивителното движение с журналистическа дейност. С високия си професионализъм, богата тематика, жанрово разнообразие и многобройни именити сътрудници „Дъга“ остава ярка следа в историята на българския печат.

След 1944 г. Много от вестниците са спрени заради прохитлеристката им линия. „Дъга“ продължава да излиза като вечерен вестник „Дъга – 6 часа вечерта“. За деветосептемврийските събития Боршук публикува специална статия. „Мнозина у нас казваха: Това е преврат. Не, това е революция – е отговорът на историята“, пише той, аргументирайки се с факта, че тази революция е извършена без жестокости и разрушения; че революцията не значи барикади и проливане на кръв на всяка цена; че револю-

ция е всеки обществен акт, който тика обществото напред.

Последвали разочарования. В края на 1944 г., под предлог, че няма хартия, новата власт спираща всички независими вестници, вкл. „Дъга“. Боршук, нареден вече сред „неблагонадеждните“, продължава да работи в някои от новосъздадените вестници – „Новини“, „Отечествен фронт“, но смятал, че това е друг тип журналистика, наложена „от горе“.

През 1947 г. едва не останал без работа заради една изложба, която организиран със Стоян Нейков по случай 100-годишнината на първия български вестник – „Български орел“. Внушителната експозиция била призната за „голямо обществено-културно постижение“, но уредниците били обвинени в „извращения“: че пренебрегнали участието на журналисти комунисти, че подредили реакционните издания при прогресивния печат; че „Работническо дело“ и „Труд“ останали в сянка.

Обучението по журналистика. Първите курсове по журналистика у нас се провеждат епизодично в края на 40-те и началото на 50-те години. Те били краткосрочни, давали минимална подготовка на редакционните работници. Висше образование по журналистика е организирано в СУ през 1952 г. Учебните програми и практическите занимания били подготвени и ръководени основно от Георги Боршук, Владимир Топенчаров и Стефан Б. Станчев. От 1968 г. обучението по специалността „Журналистика“ се води в създадения факултет, дн. Факултет по журналистика и масова комуникация.

Преподавател. От 1952 г. Георги Боршук е хоноруван преподавател по журналистика. През 1954 г. става доцент, а през 1959 г. – професор. От 1965 до 1970 г. заведе Катедрата по журналистика. Той е сред първите преподаватели във факултета по журналистика. Четял лекции по история на българската журналистика и оформление и про-

винаги на Вие. Учел ги на тънкостите и морала в работата, на отдаденост и перфекционизъм: „В нашия занаят човек неуморно трябва да търси информация, да разширява кръга на известното“. Съгласен бил с мнението на извес-тен педиатър, че журналистите са „лекарите на обществото“. Големата отговорност и значимост на професията обяснявал на младите си колеги с думите: „Журналистиката е хубаво нещо, ако се отка-

жеш от нея ъвреме“.

Смятал, че журналистите не само трябва да пишат историята, а трябва да могат и да я правят. Затова водел студентите си в полиграфическа комбинат „Д. Благоев“ и на място им обяснявал за набора, за клавишната, за коректурите... Той първ у нас изказал идеята за стилно единство на заглавните шрифтове.

Светвал студентите си: „Не започвайте публикациите си с латински сентенции – претенциозно и тривиално е“. В лекциите си засягал и болезнената тема за вестникарските фалове. По онова време заради грешка – пропуснати букви или нещо друго, от „Работническо дело“ изхвърчали хора. Професорът държал на фотопипните издания, обяснявал, че всяко препечатване може да допусне грешки.

Боршук бил известен и със своята акуратност. В дома си пазел грижливо подвързано течение на в. „Дъга“, а студентите си изпращал в Народната библиотека, за да четат подвързаните броеве на старопечатните издания. Не пишал и да пише. Изпод перото му излизат учебници,

по които студентите учат и днес, и голям брой съчинения, в които проявил прекрасните си качества като историк на печата: невероятна ерудиция, всеобхватност, обективност, точност, уважение към фактите.

„История на българската журналистика“. Георги Боршук е смятан за най-добрия хронист на историята на българската журналистиката. Основател е на българската школа по история на журналистиката. Главен обект на дългогодишните му проучвания е възрожденската ни журналистика.

През 1965 г. излиза неговото мащабно изследване „История на българската журналистика“, обхващащо периода от 1844-а до 1885 година. В този забележителен труд той изчерпателно и прецизно е описал 450 периодични издания и дейността на 750 възрожденци и журналисти. Неговото трето издание през 2003 г., съвпадащо със 100-годишнината от рождението на проф. Боршук, включва и 120 страници с илюстрации.

Трите Т. В студията си „Проф. Георги Боршук – вестникар-историк“ проф. Филип Панайотов цитира руския историк акад. Исак Минц, който казва: „За да се овладее изкуството на историческото изследване, са нужни три Т – Труд, Теория, Талант“. „Георги Боршук боршук притежаваше и трите“, категоричен е Панайотов.

Първото Т. Неговото трудолюбие било пословично. За да създаде панорамата на възрожденската ни журналистика в цялата ѝ пълнота, издирил, проверил и систематизирал огромен фактологически материал. Например, лично заминал за Лайпциг и обиколил библиотеки, музеи и научни центрове, за да опровергае твърдението, че, за да започне вестник, Иван Богоров е бил повлиян от изданието на лужичките сърби.

Не пожалил труд и време, за да събере данни за биографиите на първите наши социалисти. Обиколил цяла България, посетил и тревсалите им гробове, за да уточни кога са починали. Разгледал и „шифъра“, с който изписвали имената си – те ги писали майчините си имена. За това можел да се досети само човек, който знае не само личните, бащините и фамилията им имена, но и имената на техните майки. Той ги знаел.

Второто Т. Професорът бил убеден, че многобройните факти могат да се осмислят само с помощта на теорията. Затова следял развитието на теоретичната мисъл и дискусиите по различни проблеми от българската история, четял и много чуждестранни списания. Благодарение на ярната си концепция за обществената роля на журналистиката, успял да изгради периодизацията на възрожденската ни журналистика върху строго научни основи, съобразявайки се с периодизацията на националната ни история. Именно заради това книгата му, която се използва и като учебник, обхваща период не до Освобождението, а до 1885 година, която той приемал като гранична заради Съединението, едно от най-значимите събития в новата ни история.

Третото Т. Георги Боршук бил не само даровит журналист, а и изключително талантлив изследовател и разказвач, сладкодумен събеседник. Той умеед да предава своя план на студентите си и да ги въвлече в изследователски приложения. Доказателство за това са дипломните им работи, разработени под негово ръководство и широко цитирани в неговата „История...“. Трите Т, притежавани от проф. Боршук, продължават да бъдат онзи маяк, към който днес се стремят само най-добрите в българската журналистика.

Мария Рашкова

Ползвани са публикации на проф. Ф. Панайотов, А. Мечкова, Ив. Тодоров и др.

С благодарност за съдействието на журналиста Ваньо Стойлов.

Еню Боршук

Боршук Георги Енев Боршук е роден в Казанлък. Потомък е на работливи и интелигентни родственици. Дядо му имал фурна, наричали я Боршуквата фурна. Намирала се на ъгъла на пресечката на днешните улици „Христо Ботев“ и „23 лехотен Шипченски полк“, някогашната Главна. Баща му – Еню Боршук, един от първите социалисти в Казанлъшкия край, впоследствие социалдемократ, бил учител в с. Крън и общински съветник в Казанлък. Две години, от 1920 до 1922 г., бил кмет на Казанлък. По време на мандата му е завършен парк „Розариум“; създадени са расадниците в Шипка и Ветрен; благоустроени са градските улици; построени са обществени магазини, наемите от които увеличавали общинските приходи; завършен е градският водопровод.

Не се знае много за личния живот на проф. Боршук, не са запазени и снимки. Неговият внук, наследил името му – Георги Боршук, забележителен експерт по специални ефекти, е българинът, променил Хوليوудското кино и света на компютърните визуализации. Благодарение на уникалната му технология, филми като емблематичния „Матрицата“, получил през 1999 г. „Оскар“ за най-добри визуални ефекти, пленяват зрителите и се превръщат в касови. Другият му внук – д-р Иво Боршук, изявен стилистичен специалист по очни болести, е член на престижния Европейски дружества по очна хирургия и на Американската Академия по офталмология.

Образованието. Георги Боршук за завършил казанлъшкото педагогическо училище. Първата си статия публикувал в ученическият вестник „Лъч“. До 1925 г. следва инженерство във Виена, после завършва Юридическия факултет на Софийския университет. През 1935 г., след конкурс, със стипендия от Дружеството на стилистични журналисти, специализира журналистика в Париж.

Г. Боршук – четвъртият отляво надясно, Скопие, 1943 г.

изводство на вестника. Негов асистент бил Филип Панайотов, по-късно професор. Сред студентите му бил Боян Трайков, който му бил и асистент, Лили Райчева, Иван Гранитски, Антония Мечкова, Стефан Коларов, Димитър Езекимев и други.

Професорът бил обаятелен преподавател, с неизчерпаема енергия и духовна сила, много вискателен и организиран, високо ерудиран – студентите му го смятали за всезнаещ. С тях той общувал с доверие, подчертана добронамереност и уважение,

Издателски съвет: Николай Ибушев, Янко Запрянов, Цветан Шиков, Добрин Драгнев. **Редколегия:** Юлия Младенова - гл. редактор, Диана Нейчева, Мария Рашкова, Димитър Бахчеванов, Мария Пискова, Искра Буюклиева, Венко Юнаков. *Със съдействието на КНСБ и КТ "Подкрепа" в "Арсенал" АД.*

За връзка с редакторите на "Трибуна Арсенал": e-mail: tribuna.arsenal@gmail.com; Юлия Младенова: 0882 98 70 14, e-mail: julia_mladenova@abv.bg, Диана Рамналиева, e-mail: diana_gamnalieva@abv.bg; Мария Рашкова: 0882 98 70 12, Димитър Бахчеванов: 0888 21 01 00